

Lidet med dette lille Antal. Kommer Tid, kommer Raad, siger man; det kommer blot an paa at gaae sikkert tilværks, om det ogsaa er noget langsomt, og ikke at gjøre kostbare Experimententer, der lede til Intet. Naar vi holde os til det, vi have, ere vi sikkest paa ikke at komme paa Afveje, thi jeg gjentager, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg ikke troer, der er nogen Race, som egner sig saa godt til at forbedre vor Landrace som netop den frederiksborgske, hvoraf vi ere i Besiddelse. Jeg troer tillige, at vi have Nester nok til at kunne opriske og vedligeholde den, og skulde man synes, at de Nester, vi have tilbage, ere for faa til, at man kan tænke derpaa at kunne begynde paa en Udstationering af Heste, saa er det, jeg vil tilraade, at man som det mindst farlige Experiment indfjober 20 til 30, eller hvormange man nu vil bestemme sig til, af de bedste Hopper af Landracen, der dog kunne opvise noget Slægtskab med den frederiksborgske Race, af hvilke der i Nordsjælland og i Odsherred findes ikke saa faa, og at man holder disse Hopper til de bedste af de Hingste, vi have paa Frederiksborg. Jeg er da overbevist om, at man derved vil faae et Afkom, der, om det ikke er fuldkommen saa edelt som det, vi ere i Besiddelse af paa Frederiksborg, dog vil staae over de almindelige Dyr, vi have af Landracen og ville kunne virke meget gavnligt til Forædling af denne Race. Jeg maa dog, inden jeg forlader denne Materie, imødegaae en Indvending, som jeg veed er bleven gjort mod Stamstutteriets Udvidelse til tillige at være et Hingstedepot for Udstationering. Man har sagt, at man paa den Maade dog beholdt Landstutteriet, at vi fik Landstutteriet igjen, men i en anden Form, og vi vare jo dog enige om at ville ophæve Landstutteriet. (Hør!). Ja, men jeg skal dog dertil bemærke, at der virkelig er en stor Forskjel, om vi have et særegent Landstutteri med alle dets kostbare Bygninger og det hele Inventarium, som hører dertil, og om der paa det frederiksborgske Stamstutteri, som jeg dog antager, at idetmindste Fleertallet er enigt i, at vi bør holde paa, foruden den Bestand, der

ialtfald maa være der, have nogle Hingste, der kunne udstationeres paa de Egne, hvor der fornemmelig er Brug for dem. Jeg maa fremdeles bemærke, at de stærke Angreb, Landstutteriet har været udsat for, ikke saa meget have været rettede mod selve Landstutteriet eller mod den oprindelige Hensigt, man havde dermed, som mod de Individer, der fandtes der.

Jeg troer nu tilstrækkeligt at have begrundet mine Endringsforslag, og jeg skal som sagt anbefale dem til Thingets Vedtagelse. Forøvrigt vil jeg gjøre den Bemærkning, at da jeg anseer Lovens Bestemmelser i det Væsentlige at være gode, og da jeg meget ønsker, at den maa blive vedtagen og komme ud, er det ikke min Hensigt at fastholde mine Endringsforslag, dersom det skulde vise sig, at de vare en Anstødssteen for Lovens Emanation, men jeg skal da villigt tage dem tilbage, og jeg troer saameget roligere at kunne gjøre det, som det er min fuldkomne Overbeviisning, at enhver Administration, der vil faae med Stutteriet at gjøre, dog i det Væsentlige vil følge den Fremgangsmaade, jeg her har antydet; i den Grad er jeg overbevist om Rigtigheden deraf. Hovedsagen for mig er, at Loven maa blive vedtagen i denne Session, og efter den Afstemning, der fandt Sted i Formiddags, har jeg det Haab, at Forsamlingens Fleertal ogsaa iaften vil følge den samme Fremgangsmaade, saa at vi kunne ende 2den Behandling af Huusdyrsloven paa en ønskelig Maade, idet jeg virkelig har en fuldkommen Overbeviisning om, at der vil udrettes meget Godt ved denne Lov.

Hegermann-Lindencrone: Jeg skal først tillade mig at udtale mig angaaende det, der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), idet det er ganske vist, at Alt, hvad der er blevet fremført som den bekjendte Hippolog Neergaards Mening, var aldeles sandt, og skjøndt jeg fuldkommen kan tiltræde, hvad der i den Retning blev ytret, saa er jeg dog slet ikke derved bleven stræmmet bort fra det, vi nu egentlig have ifinde.